ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 30. septembra 2010 *

Vo veci C-133/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Fővárosi Bíróság (Maďarsko) z 23. februára 2009 a doručený Súdnemu dvoru 8. apríla 2009, ktorý súvisí s konaním:

József Uzonyi

proti

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, sudcovia C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen (spravodajca) a A. Prechal,

* Jazyk konania: maďarčina.

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. júla 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— J. Uzonyi, v zastúpení: Y. Uzonyi, ügyvéd,

— maďarská vláda, v zastúpení: R. Somssich, M. Fehér a K. Szíjjártó, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: B. Simon a F. Clotuche-Duvieusart, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 143ba ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa mení a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, s. 1; Mim. vyd. 3/040, s. 269), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 319/2006 z 20. februára 2006 (Ú. v. EÚ L 58, s. 32, ďalej len „nariadenie č. 1782/2003“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi J. Uzonyim a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (ústredný orgán Úradu pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, ďalej len „Hivatal“) v súvislosti so žiadosťou o osobitnú platbu na cukor.

Právny rámec

Právo Spoločenstva

3 Článok 143ba nariadenia č. 1782/2003, nazývaný „Osobitná platba na cukor“ v odseku 1 prvom pododseku, stanovuje:

„Odchylne od článku 143b nové členské štáty, ktoré uplatňujú režim jednotnej platby [na plochu – *neoficiálny preklad*], môžu do 30. apríla 2006 rozhodnúť o poskytnutí osobitnej platby na cukor oprávneným poľnohospodárom podľa režimu jednotnej platby [na plochu – *neoficiálny preklad*] na roky 2006, 2007 a 2008. Tá sa poskytuje na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií ako napríklad:

— množstiev cukrovej repy, trstiny alebo čakanky, na ktoré sa vzťahujú zmluvy o dodávke uzatvorené v súlade s článkom 19 nariadenia (ES) č. 1260/2001,

— množstiev cukru alebo inulínového sirupu vyrobené v súlade s nariadením (ES) č. 1260/2001,

— priemerného počtu hektárov vysadených cukrovou repou, trstinou alebo čakankou, ktoré sa použili na výrobu cukru alebo inulínového sirupu a na ktoré sa vzťahujú zmluvy o dodávke uzatvorené podľa článku 19 nariadenia (ES) č. 1260/2001,

a na reprezentatívne obdobie, ktoré môže byť pre každý výrobok odlišné, jedného alebo viacerých hospodárskych rokov 2004/2005, 2005/2006 a 2006/2007, ktoré majú členské štáty určiť do 30. apríla 2006."

4 Článok 1 bod 2 nariadenia Rady (ES) č. 2011/2006 z 19. decembra 2006, ktorým sa z dôvodu pristúpenia Bulharska a Rumunska k Európskej únii upravuje nariadenie (ES) č. 1782/2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, nariadenie (ES) č. 318/2006 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru a nariadenie (ES) č. 320/2006, ktorým sa stanovuje dočasný režim pre reštrukturalizáciu cukrovarníckeho priemyslu v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 384, s. 1), ktoré nadobudlo účinnosť 1. januára 2007, nahradil druhú vetu článku 143ba ods. 1 prvého pododseku takto:

„[Táto platba sa poskytuje – *neoficiálny preklad*] na reprezentatívne obdobie, ktoré môže pre každý výrobok odlišne trvať jeden alebo viac hospodárskych rokov 2004/2005, 2005/2006 a 2006/2007, o čom rozhodnú členské štáty pred 30. aprílom 2006, a na základe objektívnych a nediskriminujúcich kritérií, ako sú:

— množstvá cukrovej repy, cukrovej trstiny alebo čakanky pokryté dodávateľskými zmluvami uzatvorenými v súlade s článkom 19 nariadenia (ES) č. 1260/2001, prípadne s článkom 6 nariadenia (ES) č. 318/2006,

— množstvá cukru alebo inulínového sirupu vyrobeného v súlade s nariadením (ES) č. 1260/2001, prípadne s nariadením (ES) č. 318/2006,

— priemerný počet hektárov, na ktorých sa pestuje cukrová repa, cukrová trstina alebo čakanka na výrobu cukru alebo inulínového sirupu pokryté dodávateľskými zmluvami uzatvorenými v súlade s článkom 19 nariadenia (ES) č. 1260/2001, prípadne s článkom 6 nariadenia (ES) č. 318/2006."

5 Na túto zmenu, ktorá sa *ratione temporis* nevzťahuje na spor vo veci samej, sa v spore vo veci samej žalovaný odvoláva ako na skutočnosť, ktorá sa má zohľadniť pri výklade článku 143ba nariadenia č. 1782/2003.

Vnútroštátna právna úprava

6 Článok 2 ods. 1 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka 48/2006 (VI.22.) o osobitnej platbe na cukor pre poľnohospodárov, ktorí majú nárok na jednotnú platbu na plochu (*Magyar Közlöny* 2006/75, ďalej len „vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka"), stanovuje:

„Nárok na podporu majú poľnohospodári, ktorí:

a) v referenčnom roku majú nárok na jednotnú platbu na plochu v súlade s osobitnou právnou úpravou;

b) v referenčnom období majú právo dodávať cukrovú repu alebo majú zmluvu založenú na kvóte cukrovej repy Slovinska;

c) splnili si povinnosti spojené s právom dodávať cukrovú repu.

…“

7 Právo dodávať zodpovedá množstvu cukrovej repy nevyhnutnému na výrobu množstva cukru, na ktoré sa vzťahuje kvóta na cukor, ktorá je pridelená členskému štátu na základe práva Spoločenstva.

8 Článok 5 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka uvádza:

„1. K žiadosti o podporu musia byť priložené:

a) osvedčenie vydané Radou pre cukor, v ktorom je uvedený množstevný rozsah (v tonách) práva dodávať (16 %), ktoré prislúcha žiadateľovi k 1. júlu 2004 a k 1. júlu 2005 (ktorý musí byť vypočítaný jednotne podľa cukornatosti 140 kg/t);

b) osvedčenie vydané riadiacim orgánom, ktorý je držiteľom kvóty na spracovanie cukrovej repy z množstva (v tonách) cukrovej repy ‚A‘ a ‚B‘ (16 %) odovzdanej na základe pestovateľskej zmluvy v hospodárskych rokoch 2004/2005 a 2005/2006

(osvedčenia spracovateľov budú podľa potreby upravené jednotne podľa cukornatosti 140 kg);

c) osvedčenie vydané príslušným regionálnym združením pestovateľov cukrovej repy, ktorým sa potvrdí, že žiadateľ si plní povinnosti v súvislosti s právom dodávať;

d) akýkoľvek iný dokument potvrdzujúci tieto práva.

2. V prípade členov zoskupení pestovateľov spracovatelia potvrdia celkové množstvo, ktoré odovzdalo zoskupenie, a zoskupenie potvrdí relatívne množstvá, ktoré jeho prostredníctvom odovzdali jednotliví členovia.

…“

Konanie vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 Dňa 28. júna 2006 J. Uzonyi, žalobca vo veci samej, podal na Hivatal žiadosť o osobitnú platbu na cukor za rok 2006 na základe svojej produkcie cukrovej repy, ktorú dodal prostredníctvom sprostredkovateľa, hospodárskeho subjektu vykonávajúceho sprostredkovanie, koordináciu a asistenciu v rámci produkčnej činnosti poľnohospodárov, ktorých združuje.

10 J. Uzonyi však mohol doložiť, že má oprávnenie dodávať cukrovú repu a že splnil s tým súvisiace povinnosti len vo vzťahu k sprostredkovateľovi.

11 Rozhodnutím z 18. apríla 2007 Hivatal jeho žiadosť zamietol, keďže sa domnieval, že žalobca nemá nárok na podporu, lebo nepredložil osvedčenia, ktoré vyžaduje článok 5 ods. 1 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka.

12 J. Uzonyi podal proti tomuto zamietavému rozhodnutiu sťažnosť.

13 Uvedená sťažnosť bola zamietnutá rozhodnutím Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka zo 6. júla 2007, ktorého právnym nástupcom je Hivatal, žalovaný vo veci samej.

14 Na podporu zamietnutia bolo uvedené, že právo na podporu majú iba tí poľnohospodári, ktorí majú právo dodávať cukrovú repu a plnia si s tým súvisiace povinnosti. Keďže osvedčenia pripojené k žiadosti sa netýkajú žiadateľovho práva dodávať, ani povinností z neho vyplývajúcich, ale týkajú sa sprostredkovateľa, požiadavky článku 5 ods. 1 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka tak neboli splnené.

15 J. Uzonyi podal proti zamietavému rozhodnutiu žalobu na vnútroštátny súd. Tvrdí, že došlo k diskriminácii medzi pestovateľmi cukrovej repy, ktorí ju dodávajú samostatne, a pestovateľmi, ktorí ju dodávajú prostredníctvom sprostredkovateľa. Požaduje, aby sa analogicky uplatnil článok 5 ods. 2 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva

a rozvoja vidieka, ktorý sa týka dodávok cukrovej repy prostredníctvom zoskupení pestovateľov.

16 Žalovaný vo veci samej pred vnútroštátnym súdom tvrdí, že uplatnenie objektívnych a nediskriminačných kritérií sa týka reprezentatívneho obdobia, na ktoré odkazuje článok 143ba nariadenia č. 1782/2003, a nie osôb, ktoré majú nárok na platbu uvedenú v tom istom ustanovení. Pre svoje tvrdenie nachádza podporu v zmene uskutočnenej v článku 143ba nariadenia č. 1782/2003 prostredníctvom článku 1 bodu 2 nariadenia č. 2011/2006. Táto zmena len spresnila znenie predpisu bez toho, aby zmenila jeho zmysel. Pred zmenou i po nej sa teda uplatnenie objektívnych a nediskriminačných kritérií týkalo len reprezentatívneho obdobia.

17 Vnútroštátny súd sa domnieva, že články 2 a 5 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka vylučujú z podpory poľnohospodárov, ktorí nemajú s výrobcom cukru priamy zmluvný vzťah, ale uzatvorili pestovateľskú zmluvu so sprostredkovateľom, ktorý má právo dodávať v rozsahu zodpovedajúcom veľkosti plôch výrobcov, ktorých združuje. Títo poľnohospodári totiž nemôžu doložiť existenciu svojho práva dodávať, ktorú na účely získania podpory vyžaduje vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka.

18 Ten istý súd uvádza, že poľnohospodári patriaci k zoskupeniu pestovateľov, ktorí nemajú priamy zmluvný vzťah s výrobcom cukru, ale uzavreli pestovateľskú zmluvu so zoskupením –, ktoré má právo dodávať v rozsahu zodpovedajúcom veľkosti plôch združených pestovateľov –, však naopak môžu získať osobitnú platbu na cukor prostredníctvom osvedčenia vydaného takýmto zoskupením na základe platných

ustanovení článku 5 ods. 2 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka.

19 Podľa jeho názoru je potrebné zohľadniť ustálenú judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej je článok 34 ods. 2 druhý pododsek ES, ktorý zakazuje akúkoľvek diskrimináciu v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky, len osobitným vyjadrením všeobecnej zásady rovnosti.

20 Vnútroštátny súd sa domnieva, že znenie ustanovenia Spoločenstva, ktorého výklad sa má vykonať, nie je jednoznačné, okrem iného aj s ohľadom na skutočnosť, že toto znenie bolo neskôr zmenené. Dodáva, že pokiaľ by mal Súdny dvor rozhodnúť, že podľa článku 143ba nariadenia č.1782/2003 majú pestovatelia, ktorí dodávajú cukrovú repu prostredníctvom sprostredkovateľa, nárok na osobitnú platbu na cukor rovnako ako pestovatelia, ktorí tak robia sami, mohla by byť takáto platba priznaná za rok 2006 žalobcovi vo veci samej, ako aj mnohým iným sťažovateľom, ktorých sťažnosti sa v súčasnosti prejednávajú na základe analogického uplatnenia článku 5 ods. 2 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka.

21 V tomto kontexte Fővárosi Bíróság rozhodol zastaviť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Vyplýva z vety ‚[Táto platba sa poskytuje – *neoficiálny preklad*] na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií' nachádzajúcej sa v článku 143ba ods. 1 nariadenia č. 1782/2003 v znení platnom do 31. decembra 2006, že pokiaľ ide o nárok na osobitnú platbu na cukor v režime jednotnej platby na plochu, nemožno medzi poľnohospodármi rozlišovať podľa toho, či cukrovú repu dodávajú na spracovanie priamo (na vlastný účet) alebo nepriamo (cez sprostredkovateľa)?"

O prejudiciálnej otázke

22 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd vzhľadom na odôvodnenie svojho rozhodnutia v podstate pýta, či článok 143ba ods. 1 nariadenia č. 1782/2003 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je tá, o ktorú ide vo veci samej, ktorá vylučuje vyplatenie osobitnej platby na cukor poľnohospodárovi, ktorý nemá oprávnenie dodávať a ktorý dodáva cukrovú repu výrobcovi cukru prostredníctvom sprostredkovateľa, ktorý takéto oprávnenie má, zatiaľ čo táto právna úprava poskytuje osobitnú platbu poľnohospodárovi, ktorý má oprávnenie dodávať a ktorý dodáva cukrovú repu priamo výrobcovi cukru, ako aj poľnohospodárovi, ktorý oprávnenie dodávať nemá a ktorý je členom zoskupenia, a dodáva cukrovú repu výrobcovi cukru prostredníctvom tohto zoskupenia, ktoré má oprávnenie dodávať.

23 Na účely odpovede na uvedenú otázku je potrebné určiť, či takáto vnútroštátna právna úprava zavádza diskrimináciu, ktorú zakazuje článok 143ba nariadenia č. 1782/2003.

24 Vzhľadom na tvrdenia predložené žalovaným v rámci sporu vo veci samej je potrebné konštatovať, že:

— článok 143ba nariadenia č. 1782/2003 vo všetkých svojich jazykových verziách týkajúcich sa znenia uplatniteľného na spor vo veci samej jasne stanovuje, že osobitná platba na cukor sa poskytuje na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií poľnohospodárom oprávneným podľa režimu jednotnej platby na plochu,

— žiadna z jazykových verzií uvedeného článku nezakladá vzťah medzi objektívnymi a nediskriminačnými kritériami na jednej strane a určením reprezentatívnych období na druhej strane.

25 Neskoršia zmena článku 143ba vyplývajúca z článku 1 bodu 2 nariadenia č. 2011/2006 toto konštatovanie nespochybňuje.

26 Aj keď nemožno vylúčiť, že pozmeňujúce ustanovenie môže výnimočne slúžiť ako výkladový prvok pri výklade pozmeneného ustanovenia, takáto možnosť je *a priori* vylúčená, pokiaľ je predchádzajúce ustanovenie jasné vo všetkých svojich jazykových verziách.

27 V každom prípade sa zdá, že pozmeňujúce ustanovenie, na ktoré sa odvoláva v tejto veci, nie je jasné vo všetkých svojich devätnástich jazykových verziách. V šiestich jazykových verziách, a to v dánskej, estónskej, vo francúzskej, v maďarskej, poľskej a portugalskej verzii, totiž obsahuje redakčné rozdiely vyplývajúce prinajmenšom z nejednoznačnosti, pokiaľ ide o otázku, či uplatnenie objektívnych a nediskriminačných kritérií je povinné pri poskytnutí platby, alebo pri určení reprezentatívneho obdobia.

28 Navyše trinásť ďalších jazykových verzií, a to španielska, česká, nemecká, grécka, anglická, talianska, lotyšská, litovská, holandská, slovinská, slovenská, fínska a švédska verzia, majú ten istý význam ako ustanovenie, ktoré sa má vyložiť.

29 Preto treba prijať záver, že článok 143ba nariadenia č. 1782/2003 podriaďuje poskytnutie osobitných platieb na cukor novými členskými štátmi uplatneniu objektívnych a nediskriminačných kritérií.

30 Tento článok len preberá zákaz diskriminácie uvedený v článku 34 ods. 2 druhom pododseku ES.

31 V tejto súvislosti je podľa ustálenej judikatúry zákaz diskriminácie v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky len osobitným výrazom všeobecnej zásady rovnosti, ktorá požaduje, aby porovnateľné situácie neboli riešené rozdielnym spôsobom a rozdielne situácie rovnakým spôsobom, ibaže by takéto rozlíšenie bolo objektívne odôvodnené (pozri najmä, pokiaľ ide o článok 34 ods. 2 druhý pododsek ES, rozsudky z 11. júla 2006, Franz Egenberger, C-313/04, Zb. s. I-6331, bod 33; z 11. júna 2009, Agrana Zucker, C-33/08, Zb. s. I-5035, bod 46, a z 20. mája 2010, Agrana Zucker, C-365/08, Zb. s. I-4341, bod 42).

32 Nariadenie č. 319/2006 vložilo do nariadenia č. 1782/2003 článok 143ba v znení platnom pred zmenami a doplneniami zavedenými týmto nariadením.

33 Z odôvodnenia č. 2, 6, 7, 9 až 11 nariadenia č. 319/2006 vyplýva, že jeho cieľom je zabezpečiť podporu príjmu „poľnohospodárov“, ktorí pestujú cukrovú repu a sú oprávnení podľa režimu jednotnej platby na plochu.

34 Uvedené nariadenie nestanovuje nijaký vzťah medzi poskytnutím osobitnej platby na cukor a spôsobom, či už priamym alebo nepriamym, akým poľnohospodári dodávajú cukrovú repu výrobcom cukru. Navyše nestanovuje nijaký vzťah medzi osobitnou platbou na cukor a okolnosťou, či poľnohospodár má alebo nemá oprávnenie dodávať.

35 Vzhľadom na cieľ nariadenia č. 319/2006 sa teda poľnohospodári pestujúci cukrovú repu nachádzajú v porovnateľnej situácii, či už svoje výrobky dodávajú výrobcovi priamo alebo nepriamo a či už majú alebo nemajú oprávnenie dodávať, ktoré je stanovené vnútroštátnou právnou úpravou.

36 Podľa výkladu vnútroštátneho práva uplatniteľného na spor vo veci samej, ktorý vnútroštátny súd vykonal a potvrdil na žiadosť o vysvetlenie, ktorú zaslal Súdny dvor z dôvodu nejasností týkajúcich sa výkladu danej právnej úpravy vyskytujúcich sa v písomných pripomienkach, ktoré mu boli predložené, združený poľnohospodár, ktorý nemá oprávnenie dodávať, a dodáva preto cukrovú repu prostredníctvom sprostredkovateľa, ktorý toto oprávnenie má, nemôže priamo získať osobitnú platbu na cukor, na rozdiel jednak od poľnohospodára, ktorý má oprávnenie dodávať a dodáva samostatne, a jednak od poľnohospodára, ktorý nemá oprávnenie dodávať a dodáva cukrovú repu výrobcovi cukru prostredníctvom zoskupenia výrobcov, ktoré má oprávnenie dodávať a ktorého je členom.

37 Z toho vyplýva, že taká vnútroštátna právna úprava, akou je tá, o ktorú ide vo veci samej, zaobchádza s porovnateľnými situáciami rozdielne.

38 Je teda potrebné overiť, či je toto rozdielne zaobchádzanie objektívne odôvodnené.

39 Vo svojich písomných pripomienkach maďarská vláda tvrdí, že sprostredkovateľ má vo všeobecnosti lepšie postavenie na vykonávanie správnych úkonov súvisiacich s osobitnou platbou na cukor. Riešenie zakotvené vo vnútroštátnom práve je pre pestovateľa vo všeobecnosti výhodnejšie. Prispieva k účinnejšiemu vybaveniu žiadostí,

pretože správny orgán sa má zaoberať len žiadosťami sprostredkovateľov, a nie žiadosťami jednotlivých združení pestovateľov.

40 V priebehu ústnej časti konania maďarská vláda spresnila, že podľa jej názoru musí byť na splnenie podmienok článku 143ba nariadenia č. 1782/2003 samotný sprostredkovateľ oprávnený podľa režimu jednotnej platby na plochu.

41 Treba však uviesť, že podľa výkladu vnútroštátneho súdu nie je príslušnosť poľnohospodára k zoskupeniu pestovateľov, ktoré má oprávnenie dodávať, prekážkou priameho poskytnutia osobitnej platby na cukor uvedenému poľnohospodárovi, aj keď sám osebe nemá oprávnenie dodávať.

42 Zdá sa teda, že poľnohospodári, ktorí sú členmi zoskupenia pestovateľov, môžu sami predložiť žiadosť o osobitnú platbu na cukor bez toho, aby tomu bránili úvahy založené na tom, že skupinové vybavenie žiadostí je účinnejšie. Rovnaké úvahy by však mohli platiť tak pre túto kategóriu poľnohospodárov, ako aj pre kategóriu združených poľnohospodárov, ktorí nemajú oprávnenie dodávať.

43 Navyše za predpokladu, že by tieto úvahy mohli brániť združeným poľnohospodárom alebo členom zoskupenia, ktorí nedodávajú cukrovú repu výrobcom cukru samostatne, nemohli by byť za žiadnych okolností objektívnym odôvodnením rozdielneho zaobchádzania s týmito dvomi druhmi poľnohospodárov v porovnaní s poľnohospodármi, ktorí cukrovú repu dodávajú výrobcom cukru samostatne.

44 Tieto úvahy nemožno uplatniť, pokiaľ by podmienky stanovené pre poskytnutie osobitnej platby na žiadosť sprostredkovateľa v konečnom dôsledku zbavovali dotknutých poľnohospodárov nároku na danú platbu, napríklad v týchto situáciách:

— títo poľnohospodári by v prípade nečinnosti sprostredkovateľa nemohli priamo podať žiadosť o osobitnú platbu namiesto neho,

— podanie žiadosti o osobitnú platbu sprostredkovateľom na účet poľnohospodárov by podliehalo podmienke, že je sám oprávnený podľa režimu jednotnej platby na plochu, zatiaľ čo článok 143ba nariadenia č. 1782/2003 túto požiadavku stanovuje len pre poľnohospodára, ktorý žiada o osobitnú platbu, a nie pre sprostredkovateľa, ktorý poľnohospodára zastupuje.

45 V dôsledku toho je potrebne vyvodiť záver, že také rozdielne zaobchádzanie, o aké ide v spore vo veci samej, nie je objektívne odôvodnené.

46 Na položenú otázku treba teda odpovedať tak, že článok 143ba ods. 1 nariadenia č. 1782/2003 sa musí vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je tá, o ktorú ide vo veci samej, ktorá vylučuje vyplatenie osobitnej platby na cukor poľnohospodárovi, ktorý nemá oprávnenie dodávať a ktorý dodáva cukrovú repu výrobcovi cukru prostredníctvom sprostredkovateľa, ktorý takéto oprávnenie má, zatiaľ čo táto právna úprava poskytuje osobitnú platbu poľnohospodárovi, ktorý má oprávnenie dodávať a ktorý dodáva cukrovú repu priamo výrobcovi cukru, ako aj poľnohospodárovi, ktorý nemá oprávnenie dodávať a ktorý je členom zoskupenia pestovateľov a dodáva cukrovú repu výrobcovi cukru prostredníctvom daného zoskupenia, ktoré má oprávnenie dodávať.

47 V každom prípade vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či vnútroštátnu právnu úpravu môže vyložiť v súlade s uplatniteľným právom Spoločenstva.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 143ba ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 319/2006 z 20. februára 2006 sa musí vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je tá, o ktorú ide vo veci samej, ktorá vylučuje vyplatenie osobitnej platby na cukor poľnohospodárovi, ktorý nemá oprávnenie dodávať

a ktorý dodáva cukrovú repu výrobcovi cukru prostredníctvom sprostredkovateľa, ktorý takéto oprávnenie má, zatiaľ čo táto právna úprava poskytuje osobitnú platbu poľnohospodárovi, ktorý má oprávnenie dodávať a ktorý dodáva cukrovú repu priamo výrobcovi, ako aj poľnohospodárovi, ktorý nemá oprávnenie dodávať a ktorý je členom zoskupenia výrobcov a dodáva cukrovú repu výrobcovi cukru prostredníctvom daného zoskupenia, ktoré má oprávnenie dodávať.

Podpisy